

<http://www.luju.ro/sefa-diicot-ne-a-facut-de-bafta-la-cedo-romania-a-fost-condamnata-de-cedo-pentru-incalcarea-dreptului-la-proprietate-din-cauza-ca-procuroarea-giorgiana-hosu-actuala-sefa-a-diicot-a-pus-abuziv-sechestrul-pe-bunurile-credit-europe-leasing-ifn-care-nu-era-par>

SEFA DIICOT NE-A FACUT DE BAFTA LA CEDO – Romania a fost condamnată de CEDO pentru încălcarea dreptului la proprietate, din cauza că procurorul Giordiana Hosu, actuala sefa a DIICOT, a pus abuziv sechestrul pe bunurile Credit Europe Leasing IFN, care nu era parte în cauza Rodipet, instrumentată de DIICOT, unde vizat este omul de afaceri Hassan Awdi. IFN-ul a cerut la CEDO daune materiale de peste 2,5 milioane euro și daune morale de 10.000 euro. Dosarul Rodipet zace și azi în sertarele DIICOT

Scris de Valentin BUSUIOC | Data: 23.07.2020 15:33

Actuala sefa a DIICOT, Giordiana Hosu (foto 1), ar putea fi obligata sa scoata din buzunar peste 2,5 milioane de euro ca daune materiale si morale, in ipoteza in care Curtea Europeana a Drepturilor Omului ii va acorda aceste daune unei firme paradite de Hosu, iar statul roman se va indrepta dupa aceea cu actiune in regres impotriva procuroarei. Este vorba despre Credit Europe Leasing IFN SA (actuala Credit Europe Asset Management SA), care timp de 8 ani si 8 luni a fost nevoita sa indure un sechestrul abuziv pe mai multe bunuri in cauza Rodipet, in care Hosu il ancheteaza pe omul de afaceri libanez Hassan Awdi pentru presupusa falimentare frauduloasa a retelei de stat Rodipet, ce se ocupa de distributia ziarelor si a revistelor. **Precizam ca dosarul Rodipet nu a fost trimis in judecata nici acum, la peste 10 ani de la deschiderea anchetei.**

Concret: marti, 21 iulie 2020, CEDO a constatat ca IFN-ului – aparat de catre **avocatul Alexandru Morarescu (foto 2)** – i-a fost incalcat dreptul la proprietate, din cauza ca sechestrul a fost instituit pe o durata exagerata si fara ca institutia financiara non-bancara sa aiba calitatea de parte in dosarul instrumentat de catre DIICOT. De asemenea, Credit Europe Leasing nu s-a bucurat de cai eficiente de a contesta masura sechestrului. In drept, este vorba despre incalcare a articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Conventia EDO. **Institutia financiara nebankara i-a solicitat instantei europene daune materiale de peste 2,57 milioane de euro si daune morale de 10.000 de euro.** Totusi, Curtea a amanat discutarea acestei cereri, intrucat IFN-ul si-a exprimat disponibilitatea de a ajunge la un acord cu Guvernul Romaniei in acest sens. Abia daca partile nu reusesc sa se inteleaga, CEDO va pronunta o noua hotarare, in care va stabili ce daune ii acorda Credit Europe Leasing.

Mentionam ca maestrul Morarescu – reprezentantul Credit Europe Leasing la CEDO – a fost secondat in procedura, in ultimii ani, de catre **avocata Andra Ghilenschi (foto 3)**.

Alexandru Morarescu a declarat pentru Lumea Justitiei in legatura cu hotararea CEDO:

„Sper din tot sufletul ca aceasta hotarare sa responsabilizeze deciziile magistratilor cu privire la patrimoniul partilor, dar mai ales al celor straini de procesul penal. In speta, am asistat neputincios, timp

de 9 ani, la risipirea averii unui particular, fata de care nu s-au formulat acuzatii si care a fost sacrificat pe altarul statului de drept. De aici si indarjirea cu care Guvernul a incercat in mod repetat inducerea in eroare a CEDO, in timpul procedurilor. Sper ca invitatia la conciliere lansata de Curte sa duca la recuperarea integrala a prejudiciului suferit de clientul nostru”.

Iata mai intai ce prevede art. 1 din Protocolul 1, pe care CEDO a stabilit ca statul roman l-a incalcat:

„Protectia proprietatii

Orice persoana fizica sau juridica are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decat pentru cauza de utilitate publica si in conditiile prevazute de lege si de principiile generale ale dreptului international.

Dispozitiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le considera necesare reglementarii folosirii bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contributii, sau a amenzilor”.

CEDO s-a pronuntat in unanimitate

Hotararea CEDO a fost luata in unanimitate. Completul din **dosarul nr. 38072/11** a fost alcatuit din **judicatorii Yonko Grozev, Iulia Antoanella Motoc, Branko Lubarda, Carlo Ranzoni, Georges Ravarani, Jolien Schukking si Peter Paczolay.**

Prezentam minuta Curtii Europene a Drepturilor Omului:

„1. Examineaza pe fond obiectiile prelabile ale Guvernului cu privire la neepuizarea cailor de atac si la pierderea statutului de victima si le respinge;

2. Declara admisibila plangerea in temeiul articolului 1 din Protocolul nr. 1 si inadmisibil restul cererii;

3. Retine/Considera ca a existat o incalcare a articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Conventie;

4. Considera ca problema aplicarii articolului 41 nu este gata pentru decizie;

prin urmare,

(a) amana in totalitate respectiva chestiune;

(b) invita Guvernul si societatea reclamanta sa notifice Curtii, in termen de sase luni de la data la care hotararea devine definitiva in conformitate cu articolul 44 § 2 din Conventie, observatii scrise cu privire la acest aspect si, in special, cu privire la orice acord la care ar putea ajunge;

(c) amana procedura ulterioara si deleaga presedintelui Camerei puterea de a o solutiona, daca este cazul.

Adoptata in limba engleza si notificata in scris la 21 iulie 2020, in conformitate cu articolul 77 §§ 2 si 3 din Regulamentul Curtii”.

IFN-ul s-a trezit prins intre DIICOT si Hassan Awdi

Pe scurt, situatia sta in felul urmatoar: in perioada 2005-2008, Credit Europe Leasing IFN a incheiat sase contracte de leasing financiar cu SC Supremo Corporation SRL – administrata de Hassan Awdi – pentru mai multe bunuri (813 chioscuri metalice, sase autoutilitare si un camion). Din cauza ca Supremo Corporation nu si-a indeplinit obligatiile, IFN-ul a notificat-o in noiembrie 2009 ca mai multe bunuri trebuiau returnate. In schimb, Supremo Corporation a vandut catre alta firma mai multe chioscuri, inclusiv unele care faceau obiectul contractului de leasing.

In iunie 2010, DIICOT – **procuror de caz fiind Giordiana Hosu** – a extins ancheta din dosarul Rodipet asupra lui Hasan Awdi si a pus sechestrul pe aproape 1.500 de chioscuri apartinand retelei Rodipet SA (ulterior redenumite Network Press Concept SA). **Problema este ca unele dintre aceste chioscuri sechestrate apartineau Credit Europe Leasing IFN.** De aceea, institutia financiara nebanancara (IFN-ul) a depus plangere la DIICOT, cerand ridicarea sechestrului de pe chioscurile detinute, precum si de pe camion si cele sase autoutilitare despre care am scris mai sus. Parchetul i-a respins actiunile sau i le-a lasat fara raspuns. Credit Europe Leasing nu s-a lasat, depunand in total sase plangeri la parchet si una in instanta in perioada 2010-2016.

In cele din urma, in martie 2018, DIICOT a ridicat sechestrul pentru 1.390 de chioscuri. Vazand asa, in noiembrie 2018, Credit Europe Leasing a depus o noua solicitare pentru ridicarea sechestrelor ce fusesera instituite asupra a 779 de chioscuri, sase autoutilitare si un camion. De data aceasta, IFN-ul a avut un pic de noroc, Giorgiana Hosu ridicand sechestrul de pe unele chioscuri si de pe autoutilitare, in martie 2019. In aprilie 2019, Credit Europe Leasing a contestat deciziile Giorgiane Hosu la procurorul ierarhic superior (respectiv Felix Banila), care o luna mai tarziu – in mai 2019 – a respins cererea IFN-ului.

Hatisul economico-judiciar

Inainte sa va prezentam principalul pasaj din hotararea CEDO (pe care o gasiti anexata integral la sfarsitul articolului), redam cel mai important fragment din pledoaria avocatului Alexandru Morarescu in fata instantei europene, unde acesta detaliaza circuitul banilor si al demersurilor DIICOT din dosarul Rodipet.

Iata explicatia maestrului Morarescu:

„La data de 08.09.2006 intre SC FINANS INTERNATIONAL LEASING IFN SA (actualmente SC CREDIT EUROPE LEASING IFN SA), in calitate de Finantator, si SC SUPREMO CORPORATION SRL (actualmente SC SUPREMO MEDIA SRL), in calitate de Utilizator, precum si domnul HASSAN AWDI, domnul MEHDI AWDI, SC RODIPET SA

(actualmente SC NETWORK PRESS CONCEPT SA), toti acestia din urma in calitate de fidejutori, a fost incheiat Contractul de Leasing Financiar nr. 3360, avand ca obiect finantarea achizitiei si darea in leasing financiar de la Finantator catre Utilizator a bunurilor reprezentand un nr. de 213 chioscuri metalice avand o valoare de 856 250 euro fara TVA.

La data de 27.10.2006 intre SC FINANS INTERNATIONAL LEASING IFN SA (actualmente SC CREDIT EUROPE LEASING IFN SA) in calitate de Finantator si SC SUPREMO CORPORATION SRL (actualmente SC SUPREMO MEDIA SRL) in calitate de Utilizator, precum si domnul HASSAN AWDI, domnul MEHDI AWDI, SC RODIPET SA (actualmente SC NETWORK PRESS CONCEPT SA), toti acestia din urma in calitate de fidejutori, a fost incheiat Contractul de Leasing Financiar nr. 4248 avand ca obiect finantarea achizitiei si darea in leasing financiar de la Finantator catre Utilizator a bunurilor reprezentand un nr. de 500 chioscuri metalice avand o valoare de 2 500 000 euro fara TVA.

La data de 15.02.2008, intre aceleasi parti a fost incheiat Contractul de Leasing Financiar nr. 9172 avand ca obiect 100 de chioscuri metalice cu o valoare de 600 000 euro fara TVA. Mentionam ca denumirea Utilizatorului se schimbase inainte de semnarea acestui contract din SUPREMO CORPORATION SRL in SUPREMO MEDIA SRL, denumirea Finantatorului schimbandu-se de asemenea din FINANS INTERNATIONAL LEASING IFN SA in CREDIT EUROPE LEASING IFN SA.

La data de 23.04.2008, intre aceleasi parti se incheie Contractul de Leasing Financiar nr. 9691 avand ca obiect 20 de chioscuri cu o valoare de 122 000 euro fara TVA.

Potrivit prevederilor contractuale, Reclamantul, in calitate de Finantator, a platit Furnizorului contravaloarea acestor chioscuri, cedand folosinta acestora catre Utilizator pe toata perioada in care acesta isi indeplinea obligatia de plata a redeventelor, urmand ca la sfarsitul perioadei de leasing si numai sub conditia indeplinirii de catre Utilizator a obligatiilor contractuale, sa transmita acestuia din urma dreptul de proprietate asupra bunurilor, cu alte cuvinte, potrivit contractelor de leasing financiar completate de dispozitiile legale in vigoare, Finantatorul si-a pastrat dreptul de proprietate asupra acestor bunuri.

Datorita faptului ca Utilizatorul SC SUPREMO MEDIA SRL (fosta SUPREMO CORPORATION SRL) nu si-a indeplinit obligatiile contractuale derivate din Contractul de Leasing nr. 3360/08.09.2006, acesta cat si fidejursorii au fost notificati in data de 09.11.2009 cu privire la incetarea Contractului de Leasing Financiar, devenind exigibila obligatia de predare catre Finantatorul proprietar al celor 213 chioscuri metalice.

Datorita faptului ca Utilizatorul SC SUPREMO MEDIA SRL (fosta SUPREMO CORPORATION SRL) nu si-a indeplinit obligatiile contractuale derivate din Contractul de Leasing nr. 4248/27.10.2006, acesta cat si fidejursorii au fost notificati in data de 09.11.2009 cu privire la incetarea Contractului de Leasing Financiar, devenind exigibila obligatia de predare catre Finantatorul proprietar al celor 500 chioscuri metalice.

Datorita faptului ca Utilizatorul SC SUPREMO MEDIA SRL (fosta SUPREMO CORPORATION SRL) nu si-a indeplinit obligatiile contractuale derivate din Contractul de Leasing nr. 9172/15.02.2008, acesta cat si fidejursorii au fost notificati in data de 09.11.2009 cu privire la incetarea Contractului de Leasing Financiar, devenind exigibila obligatia de predare catre Finantatorul proprietar al celor 100 chioscuri metalice.

Datorita faptului ca Utilizatorul SC SUPREMO MEDIA SRL (fosta SUPREMO CORPORATION SRL) nu si-a indeplinit obligatiile contractuale derivate din Contractul de Leasing nr. 9691/23.04.2008, acesta cat si fidejursorii au

fost notificati in data de 09.11.2009 cu privire la incetarea Contractului de Leasing Financiar, devenind exigibila obligatia de predare catre Finantatorul proprietar al celor 20 chioscuri metalice.

Pe rolul Parchetului de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie - Directia de Investigare a Infractiunilor de Criminalitate Organizata si Terorism se afla in instrumentare dosarul nr. 390/D/P/2006, dosar in care la data de 24.06.2010 s-a dispus inceperea urmaririi penale fata de HASSAN ALI AWDI pentru savarsirea unor infractiuni economice. La data de 22.06.2010 s-a dispus introducerea in cauza ca parte responsabila civilmente, printre altele, a SC SUPREMO MEDIA SRL (Utilizatorul din contractele de leasing incheiate cu Reclamantul) si a SC TERASANTA SRL (Furnizorul chioscurilor). In acelasi dosar s-a dispus inceperea urmaririi penale si fata de domnul HASSAN AWDI si domnul MEHDI AWDI (fidejutori in contractele de leasing financiar), retinandu-se faptul ca prin activitatea lor infractionala au produs SC RODIPET SA (fidejutor in contractele de leasing financiar si actualmente SC NETWORK PRESS CONCEPT SA) un prejudiciu de aproximativ 35,5 milioane euro.

De remarcat este faptul ca din 2006 si pana la data formularii prezentei Plangeri, Reclamantul (SC CREDIT EUROPE LEASING IFN SA), ca entitate juridica distincta nu a dobandit nicio calitate in procesul penal. De remarcat este de asemenea si faptul ca, din 2006 si pana in prezent nici un reprezentant al Reclamantului nu a fost invitat la Parchet pentru a da lamuriri sau explicatii cu privire la actele incheiate de societate (nici cu privire la contractele de leasing financiar si nici cu privire la orice alte acte). De remarcat este faptul ca Reclamantului nu i s-a adus la cunostinta nici o invinuire si de asemenea, nu a fost adusa la cunostinta vreunui reprezentant al Reclamantului vreun act de invinuire sau inculpare personala sau a societatii.

La data de 06.08.2010, procurorul instrumentator (n.r. Giorgiana Hosu) al dosarului 390/D/P/2006 aflat pe rolul Parchetului de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie – DIICOT emite o Ordonanta (necomunicata Reclamantului) prin care se dispune indisponibilizarea prin aplicarea unui sechestrul asupra tuturor chioscurilor metalice aflate in incinta SC TERASANTA SRL, masura dusa la indeplinire de catre organul de politie in baza delegarii date de catre procuror, la aceeasi data.

Reclamanta afla de existenta acestui proces verbal de instituire a sechestrului asigurator si implicit de Ordonanta procurorului din 06.08.2010 si o contesta potrivit normelor legale prin plangere adresata sefului ierarhic al acestuia.

Prin Ordonanta din 11.10.2010, procurorul sef al DIICOT admite plangerea formulata de Reclamant si dispune ridicarea sechestrului asigurator asupra chioscurilor Reclamantului aflate in incinta SC TERASANTA SRL.

La data de 29.10.2010, procurorul de caz emite o alta Ordonanta prin care dispune indisponibilizarea prin instituirea unui sechestrul asigurator asupra tuturor chioscurilor de distributie a presei existente in patrimoniul SC NETWORK PRESS CONCEPT SA (fosta SC RODIPET SA, fidejutor in contractele de leasing financiar), asa cum sunt ele individualizate in anexa ce face parte din prezenta Ordonanta. Astfel, au fost puse sub sechestrul un numar de 1.483 de chioscuri din care 779 de chioscuri sunt proprietatea Reclamantului. Mentionam faptul ca din momentul rezilierii contractelor de leasing financiar si pana la aparitia acestei Ordonante Reclamantul si-a valorificat dreptul de proprietate prin vanzare cu privire la 48 de chioscuri.

In baza Ordonantei din 29.10.2010, organul de politie a aplicat sechestrul asigurator in data de 01.11.2010 asupra tuturor chioscurilor Reclamantului, chioscuri aflate in proprietatea acestuia si raspandite in tot

cuprinsul tarii.

Impotriva Ordonantei din 29.10.2010 dispuse in dosarul penal 390/D/P/2006, Reclamantul a formulat plangere la Procurorul Ierarhic Superior, plangere respinsa ca neintemeiata prin Ordonanta din 14.12.2010, comunicata Reclamantului la 03.01.2011.

Avand in vedere ca pana la acel moment cauza privind legalitatea si temeinicia instituirii sechestrului asigurator nu fusese cenzurata de catre o instanta de judecata, Reclamantul se adreseaza Sectiei Penale a Tribunalului Bucuresti cu plangere privind masurile asiguratorii dispuse in dosarul penal cu privire la bunurile proprietatea sa.

Prin Sentinta Penala nr. 143/F pronuntata de Sectia a II-a Penala a Tribunalului Bucuresti in dosarul nr. 2725/3/2011 in Sedinta Publica din 17.02.2011, se respinge cu caracter definitiv plangerea formulata de Reclamant ca inadmisibila.

In paralel, Reclamantul adreseaza si un memoriu Procurorului General al Romaniei, sustinand nelegalitatea si netemeinicia instituirii sechestrului asigurator asupra bunurilor sale, solicitand de asemenea infirmarea acestor masuri, petitie la care pana in prezent nu a primit nici un raspuns.

Prin procesul verbal de instituire a sechestrului asigurator asupra chioscurilor proprietatea Reclamantului a fost numit un custode in persoana Administratorului special al SC NETWORK PRESS CONCEPT SA (fosta SC RODIPET SA, fidejutor in contractele de leasing financiar), numitul UIFALEAN VASILE. Acesta, in calitate de reprezentant al Administratorului judiciar al SC NETWORK PRESS CONCEPT SA a incheiat si continua sa incheie contracte de asociere in participatiune cu terti privind inchirierea chioscurilor proprietatea Reclamantului, sumele de bani obtinute in acest mod intrand in contul SC NETWORK PRESS CONCEPT SA (fosta SC RODIPET SA, fidejutor in contractele de leasing financiar)".

Redam cele mai importante fragmente din hotararea CEDO:

„(iii) Proportionalitatea interferentei

76. Se pune intrebarea daca, in circumstantele cauzei, masura a fost proportionala cu obiectivul urmarit; cu alte cuvinte, daca s-a ajuns la un echilibru echitabil intre cerintele interesului general si protectia dreptului societatii reclamante la exercitarea pasnica a dreptului la proprietate, in special prin furnizarea de proceduri care sa ofere societatii reclamante o oportunitate rezonabila de isi prezenta cauza autoritatilor responsabile (...).

77. In ceea ce priveste echilibrul necesar care trebuie stabilit intre mijloacele folosite pentru sechestrul asupra activelor societatii reclamante si obiectivul legitim mentionat mai sus, Curtea constata ca durata depunerii de catre societatea reclamanta in acest sens a pus in discutie durata masurii si absenta controlului judiciar (...).

78. Curtea a remarcat, in multe randuri, ca, desi articolul 1 din Protocolul nr. 1 nu contine cerinte procedurale explicite, procedurile judiciare referitoare la exercitarea pasnica a dreptului la proprietate trebuie sa permita persoanei posibilitatea rezonabila de a isi prezenta cazul in fata autoritatilor competente in scopul contestarii efective a masurilor care interfereaza cu drepturile garantate de aceasta dispozitie. Prin urmare, interferenta cu drepturile prevazute de Articolul 1 din Protocolul nr. 1 nu poate avea nicio legitimitate in absenta unei proceduri contradictorii care sa respecte principiul egalitatii armelor, permitand dezbaterea aspectelor importante pentru rezultatul cauzei. Pentru asigurarea respectarii acestei conditii, procedurile aplicabile ar trebui luate in considerare dintr-un punct de vedere general (...).

79. In speta, Guvernul a sustinut ca sechestrul a fost insotit de garantii procedurale, intrucat societatea reclamanta a avut diverse oportunitati de a isi trimite cauza in fata unui organism independent, dar nu le-a utilizat (...).

80. In primul rand, Curtea observa in ceea ce priveste procedura prevazuta de articolul 504 din vechiul CPP (articolele 538 si 539 din noul CPP) ca din redactarea (...) si interpretarea acestuia de catre instantele nationale, dupa cum se arata in exemplul prezentat de Guvern (...), aceasta era o cale deschisa special pentru persoanele care au fost condamnate in mod gresit sau retinute in mod ilegal. In mod clar, nu era cazul societatii reclamante.

81. In al doilea rand, Guvernul a sustinut ca societatea reclamanta a avut si posibilitatea de a solicita ridicarea sechestrului in temeiul articolului 957 § 1 din Codul de procedura civila. Curtea constata, impreuna cu societatea reclamanta, ca Curtea Constitutionala a explicat in decizia inaintata de Guvern (...) ca aceasta posibilitate era deschisa unui suspect sau inculpat ale carui bunuri au fost sechestrate si numai dupa ce a oferit o garantie suficienta, prin efectuarea unui depozit care sa acopere intreaga valoare a datoriei, sau a platit intreaga datorie. Totusi, societatea reclamanta nu era nici suspect, nici inculpat in procesul penal. Chiar presupunand ca dispozitiile mentionate anterior erau aplicabile societatii reclamante, care nu era parte la procesul penal, Curtea observa ca, pentru a putea solicita ridicarea sechestrului, ar fi trebuit sa acopere datoria cauzata de infractiunile cercetate. In aceste conditii, este indoielnica posibilitatea considerarii dispozitiilor de mai sus drept o oportunitate rezonabila pentru societatea reclamanta de a contesta masura confiscarii.

82. De asemenea, Guvernul a sustinut ca societatea reclamanta ar fi putut solicita despagubiri de la societatea N. (n.r. Network Press Concept, fosta Rodipet) sau de la cei acuzati in procesul penal. Cu privire la acest aspect, Curtea observa ca toate exemplele prezentate de guvern in sprijinul acestui argument (...) privesc cazuri care s-au aflat in faza de judecata, spre deosebire de cazul de fata, in care niciun suspect nu a fost inca adus in fata instantelor.

83. In cazul de fata, sechestrul a fost dispus de procuror in cadrul procesului penal impotriva tertilor. Societatea reclamanta nu a fost parte la acea procedura si, in temeiul cadrului legal in vigoare la momentul adoptarii sechestrului, nu putea contesta masura in cauza in fata instantelor (...). Este adevarat ca in anul 2014 au intrat in vigoare noi dispozitii de drept penal care prevedeau posibilitatea de a contesta in instanta masuri precum cea din speta (...). Totusi, noile dispozitii au introdus si un termen pentru depunerea acestor plangeri (la trei zile de la adoptarea masurii), iar Guvernul nu a prezentat niciun exemplu de jurisprudenta in care instantele interne au examinat, dupa 2014, plangeri impotriva masurilor dispuse de procurori, in temeiul vechiului CPP, depuse de terti in cursul urmaririi penale. Hotararea din 21 septembrie 2016 inaintata de Guvern priveste un caz in care ancheta se incheiase si, prin urmare, nu este similar cu cazul de fata (...).

84. In sfarsit, Curtea reaminteste ca, in situatiile privind confiscarea, a retinut ca o cerere de despagubire impotriva faptuitorului presupunea o incertitudine suplimentara pentru un proprietar de buna credinta, deoarece se putea constata ca infractorul este insolvabil. Nu s-a retinut ca cererea de despagubire ofera proprietarilor de buna credinta o ocazie suficienta de a isi prezenta cazurile in fata autoritatilor nationale competente (...). Caracterul general al argumentului prezentat de Guvern in cazul de fata nu ofera o baza suficienta pentru Curte ca sa se indeparteze de constatările mentionate anterior.

85. Avand in vedere cele de mai sus, Curtea considera ca Guvernul nu a dovedit modul in care caile mentionate mai sus ar fi putut oferi mecanisme reparatorii adecvate pentru reclamatiiile societatii reclamante. Rezulta ca obiectia Guvernului cu privire la lipsa epuizarii cailor de atac interne (...) va fi respinsa.

86. De asemenea, Guvernul a sustinut ca, de vreme ce sechestrul a fost ridicat si nicio cerere de compensare nu a fost solicitata autoritatilor nationale, societatea reclamanta si-a pierdut statutul de victima (...). In acest sens, Curtea observa ca sechestrul a fost dispus pentru prima data in data de 22 iunie 2010 (...) si a fost ridicat oficial pentru

toate chioscurile la 6 martie 2019 (...). Asadar, a durat mai mult de opt ani si opt luni. Mai mult, potrivit societatii reclamante (...), chiar si dupa ridicarea masurii, autoritatile nu au identificat bunurile in cauza si nu le-au returnat proprietarului de drept. De asemenea, nu a fost adoptata nicio decizie cu privire la camion, care, nici acesta, nu a fost returnat societatii reclamante. Pe parcursul intregii perioade, societatea reclamanta a fost lipsita de posibilitatea de a isi folosi bunurile si / sau de a contesta sechestrul acestora in fata unei instante judecatoresti si nicio dispozitie legala sau un exemplu de jurisprudenta nu permite concluzia ca ar fi putut sa obtina despagubiri pentru interferenta cu dreptul sau de proprietate (...). Prin urmare, Curtea nu poate ajunge la concluzia ca societatea reclamanta si-a pierdut statutul de victima; de asemenea, rezulta ca va fi respinsa obiectia Guvernului in aceasta privinta (...).

87. Curtea recunoaste importanta efectuării de cercetari cu privire la suspiciunile de infractiuni economice grave, ca in cazul de fata, cu diligenta corespunzatoare, pentru a se asigura ca respectivele infractiuni sunt evaluate corespunzator, iar procedurile incheiate optim. Cu toate acestea, pe baza consideratiilor mentionate mai sus si tinand seama, in special, de durata sechestrării bunurilor apartinand societatii reclamante si a valorii considerabile a acestor bunuri, precum si de lipsa posibilitatii de a contesta, in mod efectiv, masura impusa in procedurile penale in care nu a fost parte, Curtea constata ca nu a fost gasit un echilibru echitabil in cazul de fata intre interesul general al societatii si interesele firmei reclamante, intrucat aceasta a fost obligata sa suporte o povara excesiva (...).

88. In consecinta, a existat o incalcare a articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Conventie. (...)

III. APLICAREA ARTICOLULUI 41 DIN CONVENTIE

95. Articolul 41 din Conventie prevede:

"Daca Curtea declara ca a avut loc o incalcare a Conventiei sau a Protocoalelor sale si daca dreptul intern al Inaltei Parti Contractante nu permite decat o inlaturare incompleta a consecintelor acestei incalcari, Curtea acorda partii lezate, daca este cazul, o satisfactie echitabila."

96. Societatea reclamanta a solicitat urmatoarele sume ca daune materiale:

- **2.337.000 EUR reprezentand valoarea celor 779 de chioscuri, astfel cum rezulta dintr-un raport de evaluare contabil;**

- **199.920 EUR, reprezentand valoarea celor sase autoutilitare, rezultata din facturile de achizitie;**

- **38.000 EUR reprezentand valoarea camionului, astfel cum rezulta din factura de achizitie.**

97. Societatea reclamanta a solicitat, de asemenea, 10.000 EUR ca daune morale. In plus, a solicitat 7.500 EUR costuri si cheltuieli efectuate in cadrul procedurii in fata Curtii si a prezentat facturi in sprijinul acestei cereri.

98. Societatea reclamanta si-a exprimat in sfarsit disponibilitatea de a ajunge la un acord cu Guvernul parat.

99. Guvernul a considerat ca cererea societatii reclamante este excesiva, nejustificata si a transmis ca simpla constatare a unei incalcarii ar constitui despagubire suficienta pentru orice prejudiciu suferit. In plus, au solicitat Curtii sa ramburseze doar costurile si cheltuielile care au fost efectiv si neaparat suportate si sunt rezonabile cu privire la cuantum.

100. Avand in vedere circumstantele cazului, Curtea considera ca problema aplicarii articolului 41 din Conventie nu este gata pentru decizie. In consecinta, va amana chestiunea in totalitate si va solutiona procedura ulterioara, tinand cont de posibilitatea incheierii unui acord intre statul parat si societatea reclamanta (...). Curtea invita Guvernul si societatea reclamanta sa o notifice, in termen de sase luni de la data la care hotararea devine definitiva, in conformitate cu articolul 44 § 2 din Conventie, cu privire la orice acord pe care il pot incheia”.

[* Cititi aici intreaga hotarare a CEDO, tradusa in limba romana de catre cabinetul avocatului Alexandru Morarescu](#)